

После того, как потенциальный риск оценен, определяется уровень так называемого «приемлемого риска» - то есть приемлемый в случае возникновения каких-либо проблем уровень ущерба или недополучения прибыли.

Для этого необходимо:

1. При принятии стратегических решений учитывать возможность снижения прибыли до приемлемого уровня в связи с различными рисковыми ситуациями
2. На начальных этапах выявлять возможные риски и рассматривать альтернативные пути их нейтрализации или избежания
3. С максимальной точностью оценивать уровень возможного риска и уровень последствий при его осуществлении
4. Учитывать все затраты, связанные со сбором информации, анализом, предварительной оценкой риска и мероприятий по его предотвращению или нейтрализации.

На предприятии система экономической безопасности должна быть организована таким образом, чтобы все потенциальные факторы риска были учтены и по-возможности снижены.

Выводы. Неопределенность рыночной среды в которой существует предприятие, а также затянувшийся экономический кризис породил многие опасности и угрозы для развивающегося, а также стабильно функционирующего бизнеса. Все это обострило проблему обеспечения экономической безопасности предприятия. Для того, чтобы комплексно оценить уровень экономической безопасности, необходимо дать характеристику

возможным негативным воздействиям как со стороны внешней, так и внутренней среды. Использование на практике регулярного оценивания рисков позволит сфокусировать внимание на выработке мероприятий по воздействию на них.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ

1. Клейнер Г.Б., Тамбовцев В.Л., Качалов Р.М. Предприятие в нестабильной экономической среде. – М.: ОАО «Издательство «Экономика», 1997.
2. Тамбовцев В.Л. Экономическая безопасность хозяйственных систем: структура проблемы// Вестник Московского гос. Университета. Сер.6 «Экономика». - 1995.-№3.-С.3-9.
3. Экономическая безопасность. Производство, финансы, банки // В.К.Сенчагов.- М.:Финстатинформ, 1998.-636с.
4. В. Забродский, Н.Капустин Теоретические основы оценки экономической безопасности отрасли и фирмы// Бизнес-информ.- 1999.- №15-16.-С.35-37
5. Шаваев А.Г. Безопасность корпораций. Криминологические, уголовно-правовые и организационные проблемы. - М.: "Банковский Деловой Центр", 1998, с. 42.
6. Ярочкин В.И. Секьюритология - наука о безопасности жизнедеятельности. - М.: "Ось-89", 2000, с. 92.
7. Основы экономической безопасности. (Государство, регион, предприятие, личность)/ под ред. Е.А,Олейникова.-М., 1997.- 228 с.)

Рецензент к.э.н., доцент УкрГАЖТ Мельник В.А.
Эксперт редакционной коллегии к.э.н., доцент УкрГАЖТ Плетникова И.Л.

УДК 336.14:352

ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОДИНИЦІ: СУТНІСТЬ, ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТА ОЦІНЮВАННЯ

Гринащук І.І., аспірант (ХНЕУ)

На основі критичного аналізу підходів до визначення поняття "фінансовий потенціал" уточнено дефініцію "фінансовий потенціал адміністративно-територіально одної одиниці". Визначені основні проблеми його розвитку шляхом аналізу структури та динаміки доходної частини місцевих бюджетів та надано методичні рекомендації до оцінювання фінансового потенціалу АТО.

Постановка проблем. та її зв'язки з науковими чи практичними завданнями. Функціонування та розвиток місцевого самоврядування, територіальну основу якого

складає адміністративно-територіальна одиниця, є визначальним для розвитку демократичних процесів у будь-якій державі. Як відомо, вона утворюється у разі наявності таких факторів як достатня кількість населення, територія, податкова спроможність території та наявність фінансових ресурсів [1]. Відносно останніх, слід відзначити, що на сьогоднішній день в Україні особливо гостро стоїть питання забезпечення органів місцевого самоврядування саме фінансовими ресурсами в обсязі, достатньому для виконання ними своїх функцій та повноважень. У залежності від кількісного та якісного їх стану адміністративно-територіальна одиниця (АТО) має певний фінансовий потенціал, рівень якого постійно змінюється і вимагає оцінювання. Для коректності останнього слід, перш за все, визначитись з сутністю такого поняття, як «фінансовий потенціал адміністративно-територіальної одиниці».

Аналіз останніх досліджень і публікацій та виділення невирішених частин загальної проблеми. У сучасній науковій літературі представлені визначення фінансового потенціалу на рівні держави. Зокрема, українські вчені І. Чуницька [2] та С.Шумська [3] пов'язують цю дефініцію з фінансовими ресурсами держави, але перша розуміє під її фінансовим потенціалом здатність до залучення цих ресурсів, а друга – їх сукупність. Дослідження фінансового потенціалу на рівні АТО практично не присутні у сучасній науковій літературі. Його визначення зустрічається лише у фінансових словниках, що стримує реалізацію на практиці дієвих механізмів щодо розвитку фінансового потенціалу АТО.

Метою статті є уточнення дефініції "фінансовий потенціал АТО" на основі критичного аналізу та узагальнення підходів сучасних науковців та вчених до цього поняття, визначення основних проблем його розвитку шляхом аналізу структури та динаміки доходної частини місцевих бюджетів та надання методичних рекомендацій до оцінювання фінансового потенціалу АТО.

Виклад основного матеріалу. Так, І. Чуницька у роботі «До питання формування та реалізації фінансового потенціалу держави» під останнім розуміє здатність її фінансової системи до залучення та ефективного використання фінансових ресурсів з метою забезпечення сталого економічного зростання [2]. Такий підхід до визначення фінансового потенціалу є достатньо чітким і, на нашу думку, його слід покласти в основу визначення сутності та змісту поняття «фінансовий потенціал адміністративно-територіальної одиниці».

С. Шумська під фінансовим потенціалом країни розуміє "сукупність фінансових ресурсів (що є у наявності та які можуть бути мобілізовані) усіх сфер та ланок фінансової системи, що

утворюються за рахунок внутрішніх та зовнішніх джерел, а також коштів і ресурсів із джерел, які з різних причин є недоступними чи нездіяними в межах певного періоду розгляду, що у цілому характеризують фінансові можливості як окремих суб'єктів економіки, так і країни загалом" [3, с. 59]. У наведеному визначені трактування фінансових ресурсів подане в більш широкому сенсі, ніж попереднє, тобто як наявні фінансові ресурси, так і їх резерви.

У російському енциклопедичному словнику знаходимо визначення фінансового потенціалу території як сукупності первинних грошових доходів, отриманих на території суб'єкта Федерації, які включають прибуток господарських суб'єктів і оплату праці громадян, зайнятих господарською діяльністю [4]. Дане визначення характеризує фінансовий потенціал території з позиції тільки податкових надходжень, як основних джерел його формування і не вказує на неподаткові джерела, зокрема, доходи від власності та операцій з нею, можливість залучення коштів на фінансовому ринку, тощо. Тому цю дефініцію можна вважати дещо обмеженою.

У фінансовому словнику під редакцією А. Загороднього поняття «фінансовий потенціал адміністративно-територіальної одиниці» представлено як загальну суму фінансових ресурсів, що утворюються за рахунок усіх джерел у межах адміністративно-територіальної одиниці (області, району, міста, села, селища) і є показником, який визначає фінансові можливості території [5]. Таке трактування фінансового потенціалу АТО є узагальненим і не характеризує його в повному обсязі, особливо з огляду на такі його складові як рівень фактично задіяних ресурсів та їх резерви. На останні особливо слід звертати увагу та активізувати систему бюджетного менеджменту не тільки на забезпечення поточних потреб АТО, а і на її розвитку. На нашу думку, саме ефективний механізм залучення нових джерел фінансових ресурсів та їх раціональне використання дозволить забезпечувати задоволення постійно зростаючих потреб кожної громади.

Виходячи з вищевикладеного, під фінансовим потенціалом адміністративно-територіальної одиниці автор розуміє сукупність залучених фінансових ресурсів і їх резерви, що можуть бути активовані для забезпечення сталого економічного та соціального функціонування та розвитку АТО. Таке визначення також корелює з головним призначенням формування фінансового потенціалу АТО – орієнтація її не тільки на функціонування, а й на розвиток території, і що, важливо, на удосконалення системи фінансових

Економіка підприємства

Таблиця 1

Динаміка показників доходної частини зведеніх бюджетів областей України за 2006-2008 pp.

Область (АТО)	2006 (факт)		2007 (факт)			2008 (очікуване)				
	Σ власн. дох. т. грн.	Σ міжбюдж. трансфертів т. грн.	Σ власн. дох. т. грн.	Σ міжбюдж. трансфертів т. грн.	Темпи росту ВЛД, %	Темпи росту МБТ, %	Σ власн. дох. т. грн.	Σ міжбюдж. трансфертів т. грн.	Темпи росту ВЛД, %	Темпи росту МБТ, %
АРК	1441427,0	1326658,7	1816871,5	1840921,7	126,0	138,8	2685048,1	2355090,2	147,8	127,9
Вінницька обл.	717952,7	1371905,4	940696,9	1791137,9	131,0	130,6	1421261,4	2396709,8	151,1	133,8
Волинська обл.	437984,7	973012,0	556949,2	1278500,1	127,2	131,4	877486,6	1713226,7	157,6	134,0
Дніпропетровська обл.	3072114,7	1149081,4	3799292,7	1824843,0	123,7	158,8	5751924,4	2038395,1	151,4	111,7
Донецька обл.	3775633,1	1496749,2	4629952,2	2568578,2	122,6	171,6	6939558,1	2858047,2	149,9	111,3
Житомирська обл.	603356,2	1060862,3	755101,7	1466440,7	125,2	138,2	1195039,2	1933412,8	158,3	131,8
Закарпатська обл.	493614,2	1072326,0	624538,4	1446833,9	126,5	134,9	964019,5	1988207,1	154,4	137,4
Запорізька обл.	1483879,1	1068584,3	1861431,9	1525728,6	125,4	142,8	2716703,8	1941206,4	145,9	127,2
Івано-Франківська обл.	569673,2	1134306,5	748344,4	1574475,1	131,4	138,8	1168454,1	2215294,8	156,1	140,7
Київська обл.	1142025,3	1222615,4	1491065,8	1674000,0	130,6	136,9	2541260,2	1812671,4	170,4	108,3
Кіровоград обл.	517910,6	820276,3	637766,1	1112050,1	123,1	135,6	970274,8	1450727,3	152,1	130,5
Луганська обл.	1458728,9	1133259,7	1752659,6	1664166,3	120,1	146,8	2643393,4	2122161,6	150,8	127,5
Львівська обл.	1384613,3	1650830,7	1795584,0	2456309,1	129,7	148,8	2710863,2	3301599,9	151,0	134,4
Миколаївська обл.	729494,5	830284,2	899366,6	1075135,1	123,3	129,5	1275342,1	1555484,5	141,8	144,7
Одеська обл.	1672701,7	1312815,0	2108172,6	1781902,1	126,0	135,7	3217084,1	2329911,5	152,6	130,8
Полтавська обл.	1042964,9	932769,2	1313074,8	1360042,1	125,9	145,8	1986830,9	1679245,9	151,3	123,5
Рівненська обл.	546318,8	987838,4	669801,4	1314655,2	122,6	133,1	996647,3	1846714,1	148,8	140,5
Сумська обл.	663927,8	835840,4	793741,3	1099067,6	119,6	131,5	1195380,1	1430243,0	150,6	130,1
Тернопільська обл.	376560,9	996166,7	484992,5	1285183,0	128,8	129,0	706459,1	1751054,1	145,7	136,2
Харківська обл.	1985041,0	1300341,1	2448524,3	2090556,4	123,3	160,8	3507448,9	2675972,0	143,2	128,0
Херсонська обл.	514928,9	878846,5	639153,6	1140954,2	124,1	129,8	971673,3	1568222,4	152,0	137,4
Хмельницька обл.	598047,6	1166728,8	760773,0	1550679,8	127,2	132,9	1127369,8	2096398,5	148,2	135,2
Черкаська обл.	636481,6	1157436,2	876102,3	1372816,6	137,6	118,6	1370968,5	1717012,7	156,5	125,1
Чернівецька обл.	373262,6	806996,9	497596,5	1048546,1	133,3	129,9	782774,1	1400212,5	157,3	133,5
Чернігівська обл.	564449,2	859094,9	714593,4	1189185,5	126,6	138,4	1066433,2	1613685,9	149,2	135,7

відносин як між окремими суб'єктами, так і між інституціональними утвореннями держави.

Формування рівня та розвиток фінансового потенціалу АТО для досягнення такої мети вимагає вирішення наступних основних завдань:

1. За умов недостатності власних фінансових ресурсів для виконання повноважень місцевими органами самоврядування постає проблема пошуку альтернативних джерел формування фінансового потенціалу.

2. Достатній для задовільного функціонування АТО рівень власних фінансових ресурсів території вимагає раціонального їх використання, і, що особливо важливо, вони повинні спрямовуватись не тільки на споживання, а й на реалізацію інвестиційних програм, пов'язаних з вирішенням соціальнозначимих проблем як для даної АТО, так і в якості донорських ресурсів для інших територій.

З метою вирішення першого завдання, у разі, коли власних фінансових ресурсів недостатньо для забезпечення оптимального рівня соціально-економічних потреб громади, здійснюється пошук

альтернативних джерел формування фінансового потенціалу АТО. На даний час таким основним джерелом є міжбюджетні трансферти, частка яких у доходній частині бюджету переважної більшості АТО, як показують дослідження, має тенденцію до зростання. У табл.1 подано, як приклад, динаміку показників доходної частини зведеніх бюджетів областей України за 2006-2008 р.р. у розрізі власних доходів та сум міжбюджетних трансфертів. Дані табл. 1. вказують на те, що найбільш високі темпи зростання сум міжбюджетних трансфертів у 2006-2007 рр. (145%-172%) проти темпів зростання сум власних доходів (120%-130%), зафіковані у Донецькій, Харківській, Дніпропетровській, Львівській та Луганській областях. Така тенденція підтверджується структурою доходної частини місцевих бюджетів вказаних АТО (табл. 2), аналіз якої свідчить про те, що чим вище частка доходів закріплених за бюджетами місцевого самоврядування, тим вище обсяг міжбюджетних трансфертів, який визначається при їх урахуванні.

Таблиця 2

Структура показників доходної частини зведеніх бюджетів областей України за 2006-2008 рр.

Область (АТО)	2006 (факт)		2007 (факт)		2008 (очікуване)	
	Питома вага власн. дох. до загальної \sum доходів бюджету АТО, %	Питома вага міжбюдж. трансфертів до загальної \sum доходів бюджету АТО, %	Питома вага власн. дох. до загальної \sum доходів бюджету АТО, %	Питома вага міжбюдж. трансфертів до загальної \sum доходів бюджету АТО, %	Питома вага власн. дох. до загальної \sum доходів бюджету АТО, %	Питома вага міжбюдж. трансфертів до загальної \sum доходів бюджету АТО, %
АРК	52,1	47,9	49,7	50,3	53,3	46,7
Вінницька обл.	34,4	65,6	34,4	65,6	37,2	62,8
Волинська обл.	31,0	69,0	30,3	69,7	33,9	66,1
Дніпропетровська обл.	72,8	27,2	67,6	32,4	73,8	26,2
Донецька обл.	71,6	28,4	64,3	35,7	70,8	29,2
Житомирська обл.	36,3	63,7	34,0	66,0	38,2	61,8
Закарпатська обл.	31,5	68,5	30,2	69,8	32,7	67,3
Запорізька обл.	58,1	41,9	55,0	45,0	58,3	41,7
Івано-Франківська обл.	33,4	66,6	32,2	67,8	34,5	65,5
Київська обл.	48,3	51,7	47,1	52,9	58,4	41,6
Кіровоград обл.	38,7	61,3	36,4	63,6	40,1	59,9
Луганська обл.	56,3	43,7	51,3	48,7	55,5	44,5
Львівська обл.	45,6	54,4	42,2	57,8	45,1	54,9
Миколаївська обл.	46,8	53,2	45,5	54,5	45,1	54,9
Одеська обл.	56,0	44,0	54,2	45,8	58,0	42,0
Полтавська обл.	52,8	47,2	49,1	50,9	54,2	45,8
Рівненська обл.	35,6	64,4	33,8	66,2	35,1	64,9
Сумська обл.	44,3	55,7	41,9	58,1	45,5	54,5
Тернопільська обл.	27,4	72,6	27,4	72,6	28,7	71,3
Харківська обл.	60,4	39,6	53,9	46,1	56,7	43,3
Херсонська обл.	36,9	63,1	35,9	64,1	38,3	61,7
Хмельницька обл.	33,9	66,1	32,9	67,1	35,0	65,0
Черкаська обл.	35,5	64,5	39,0	61,0	44,4	55,6
Чернівецька обл.	31,6	68,4	32,2	67,8	35,9	64,1
Чернігівська обл.	39,7	60,3	37,5	62,5	39,8	60,2

Для інших областей України характерна ситуація, коли темпи зростання сум міжбюджетних трансфертів перевищують темпи зростання сум власних доходів, але при цьому питома вага власних доходів у структурі місцевих бюджетів низька (іноді навіть значно низька) за питому вагу міжбюджетних трансфертів (табл. 2). У середньому у 2006-2007 рр. частка власних доходів бюджетів таких областей (за виключенням чотирьох перелічених вище) складає відповідно 35,5% та 39,5%, а, частка міжбюджетних трансфертів – 64,5% та 60,4%. Такий дотаційний характер обласних бюджетів в Україні провокує руйнування її національної економіки.

Окрім того, слід особливо зауважити, що необґрунтovanий рівень офіційних трансфертів дестимулює розвиток фінансового потенціалу АТО і розвиває у системі менеджменту органів місцевого самоврядування так званий «бюджетний нігілізм». Саме такий висновок можна зробити щодо організації бюджетного процесу в переважній більшості областей України, поєднавши аналіз інформації табл. 1 і табл. 2.

Погоджуючись з рядом об'єктивних економічних та політичних причин, таку ситуацію при формування місцевих бюджетів можна вважати прийнятною лише на період становлення ринкової економіки. Але негативним і деструктивним фактором для нашої держави залишається становище, коли дотепер не рідко система менеджменту на переважній більшості АТО налаштована на залучення донорських ресурсів, а не на розвиток її власного фінансового потенціалу.

Кардинальну зміну спостерігаємо у співвідношенні показників у планах у 2008 р. Це підтверджується даними табл.1, де темпи зростання власних доходів встановлені на рівні 151,8%, а темпи міжбюджетних трансфертів – 130,3%. Така динаміка прогнозних значень показників доходної частини бюджетів вказує на намагання владних структур змінити тенденцію до визначення джерел наповнення місцевих бюджетів. Як раз тому все активніше науковці та політики піднімають питання щодо активізації механізмів соціально-економічного розвитку як держави, так і кожного її регіонально-структурного елементу – АТО [6,7,8]. При цьому зрозуміло, що розвиток останніх, у свою чергу, повинен забезпечуватися переважно власними ресурсами і лише частково донорськими.

Згідно чинного законодавства трансфери здебільшого надаються місцевим бюджетам на соціальний захист і на соціальне забезпечення населення. Відповідно, інноваційно-інвестиційна складова, розвиток якої стає особливо нагальнюю потрібою в нашій державі, в основному залежить

від організації роботи органів місцевого самоврядування по активізації пошуку джерел її фінансування із власних ресурсів та від здатності таких органів своєчасно знаходити та залучати резерви цих ресурсів.

Це ставить на порядок денний питання формування, оцінювання та винайдення механізмів розвитку власного фінансового потенціалу АТО. Процес відтворення останнього за своєю суттю має динамічно-циклічний характер. Тривалість такого циклу складає як мінімум бюджетний рік. У залежності ж від стратегічних програм розвитку держави та регіонів у системі державного та місцевого бюджетування слід передбачати організацію процесу довготривалого (безперервного) відтворення фінансового потенціалу АТО за схемою поданою на рис. 1.

Оскільки базовий рівень фінансового потенціалу АТО формується, як відзначено раніше, в залежності від кількості населення, території, її податкової спроможності, обсягу фінансових ресурсів, який необхідний для забезпечення реалізації на цій території функції виконавчої влади та повноважень органів місцевого самоврядування (структуру останніх подано у роботі [3]), то перелічені показники слід, перш за все, покласти в основу його оцінювання. Однак така система показників тільки характеризує кількісно фінансовий потенціал АТО. На нашу думку, її слід доповнити системою якісних показників, які оцінювали б спроможність та зацікавленість органів місцевого самоврядування до пошуку та активізації залучення додаткових фінансових ресурсів. Ця спроможність є результатом реалізації взаємодії менеджменту АТО з економічними агентами регіону: підприємствами, організаціями, фінансовими установами та населенням, тобто розвитку між ними нових фінансових відносин.

Виходячи з цього, постає питання методичного забезпечення оцінювання фінансового потенціалу за системою кількісних та якісних показників. Якщо кількісні характеристики фінансових ресурсів можна визначити з використанням формальних методів оцінки, отримавши дані з офіційних джерел, то оцінку якісних характеристик слід здійснювати з використанням неформальних методів. Одним із таким методів є метод соціологічного дослідження. Він являє собою систему логічно послідовних методологічних, методичних та організаційно-технічних процедур для отримання наукових знань про соціальне явище, процес [9]. Респондентами у таких дослідженнях повинні бути фахівці фінансових управлінь та співробітники органів місцевого самоврядування.

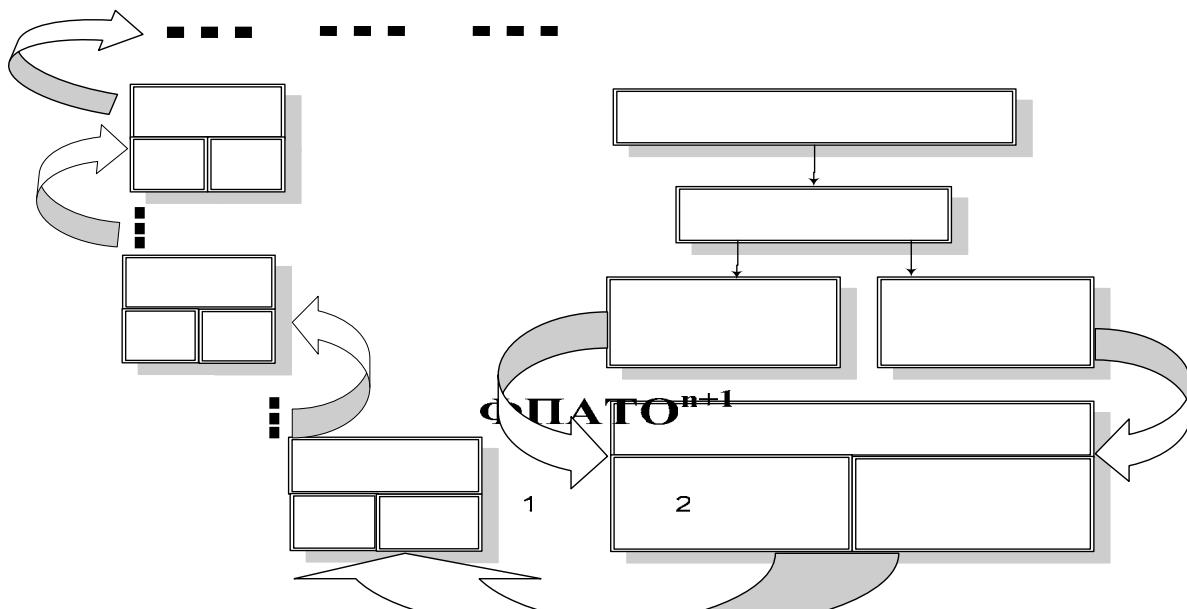

Рисунок 1 - Процес відтворення фінансового потенціалу АТО

Відносно фінансового потенціалу АТО, до його якісних характеристик слід віднести, по перше, можливості, які мають органи місцевої влади щодо самоорганізації своєї діяльності, по друге, упровадження мотиваційних заходів по активізації розвитку кожного елементу їх фінансової системи (підприємницьких структур, домогосподарств та фінансових інститутів). Окрім того, система соціологічного дослідження, що надасть можливість оцінити якісні характеристики фінансового потенціалу АТО, повинна містити питання, які умовно можна поділити на п'ять блоків, зміст яких подано нижче.

Питання першого блоку слід сформулювати таким чином, щоб можна було оцінити систему державного управління в Україні, яка визначає напрями та пріоритети бюджетної політики як держави, так і окремих АТО.

До другого блоку віднести питання, що нададуть оцінку ступеню відповідності системи місцевого управління пріоритетам бюджетної політики держави. Це дозволить оцінити ступінь налагодженості взаємозв'язків між різними рівнями влади у державі.

Питання третього блоку мають бути спрямовані на визначення рівня розвитку цих взаємозв'язків, тобто оцінювати ефективність механізму міжбюджетних відносин у державі. Змістовно до такого механізму повинні входити методи формування, розподілу, перерозподілу та використання міжбюджетних трансфертів, за рахунок яких у розвинених країнах фінансуються програми розвитку окремих територій. Висновки та дослідження вітчизняних як науковців, так і практиків вказують на те, що система міжбюджетних відносин в Україні все ще

недостатньо розвинена, і, навіть, можна сказати – застаріла на одному із нижчих щаблів.

Відповіді респондентів на питання четвертого блоку повинні дозволити оцінити їх бачення щодо виявлення додаткових резервів розвитку фінансового потенціалу АТО.

Оскільки на розвиток фінансового потенціалу кожної конкретної АТО впливають не тільки об'єктивні фактори, як проявлення загальнодержавних обставин, а й суб'єктивні, до яких слід віднести, у першу чергу ініціативність фахівців на місцях знаходити механізми активізації та залучення власних резервів. Тому питання п'ятого блоку слід формулювати таким чином, щоб оцінити цю ініціативність.

Висновки. Проведене дослідження питань функціонування фінансового потенціалу АТО дозволяє стверджувати, що використання неформальних методів його оцінки допоможе доповнити кількісні його характеристики якісними, а це, у свою чергу, дозволить чіткіше окреслювати проблемні питання розвитку фінансового потенціалу для кожної окремої АТО.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. <http://www.center.gov.ua/ua/abc/item> Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу
2. Чуницька І.І. До питання формування та реалізації фінансового потенціалу держави // Інвестиції: практика та досвід. – 2007. - №13. – С. 28-32.
3. Шумська С.С. Фінансовий потенціал України: методологія визначення та оцінки // Фінанси України. – 2007. - №5. – С. 55-64.

4. Федерализм: энциклопедический словарь /
Гл. ред. С.Д. Валентей. М.: Инфра-М, 1997. – 288с.
5. Загородній А.Г., Вознюк Г.А., Смовженко
Т.С. Фінансовий словник . – 4-е вид. випр. та доп. –
К.: Л.: Знання; ЛБіНБУ, 2002. – 567с.
6. Азаров М.Я. Формування бюджетної
політики економічного зростання // Фінанси
України. – 2006. - №9. – С. 3-9.
7. Запатріна І.В., Лебеда Т.Б. Бюджетна
політика стимулювання економічного зростання та
механізми її реалізації // Фінанси України. – 2006. -
№4. – С. 38-45.
8. Радіонова І.Ф. Економічне зростання за
участі державних фінансів // Фінанси України. –
2008. - №1. – С. 33-46.
9. Городяненко В.Г. Соціологія. Київ:
Видавничий центр "Академія", 2002. – 462с.

*Рецензент к.е.н., доцент ХНЕУ Мартошев Л.С.
Експерт редакційної колегії к.е.н., доцент УкрДАЗТ Полякова О.М.*

УДК 339.564 (477.54)

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ОРГАНИЗАЦИОННО- ЭКОНОМИЧЕСКОГО МЕХАНИЗМА ЭКСПОРТНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ ХАРЬКОВСКОГО РЕГИОНА

Демин С.С., преподаватель (ХНЭУ)

У статті проаналізовано сучасні тенденції розвитку експортної діяльності підприємств Харківського регіону. Розроблено комплекс системних заходів для практичного впровадження в організаційну структуру управління зовнішньоекономічної діяльності з метою підвищення конкурентоздатності підприємств регіону на зовнішньому ринку.

Постановка проблемы и ее связь с научными и практическими заданиями
Актуальность данного исследования объясняется тем, что практические аспекты формирования и эффективного использования экспортного потенциала украинских регионов остаются всё ещё недостаточно изученными. Одной из причин является то, что вопросы разработки и применения комплекса мероприятий по развитию экспортного потенциала как для предприятий участников внешнеэкономической деятельности (ВЭД), так и для региона в целом, являются относительно новыми мероприятиями, практическое и эффективное внедрение которых требует высокого профессионального уровня специалистов ВЭД, а также выделения средств на эти мероприятия. В современной экономической науке немало работ, посвященных проблемам регионального экономического развития, повышения конкурентоспособности, экспортной деятельности регионов где, в частности, разрабатывались методологические подходы управления формированием и реализацией экспортного потенциала на макро и мезоуровнях. Решению этой проблемы посвящены труды отечественных

ученых: Жук М.В., Вардомского Л.Б., Скатерщиковой Е.Е., Бутаева Р.Ш., Сейфуллаевой М.Э [1,2,3,4]

Однако необходимо отметить, что качественно новые условия мирохозяйственного развития, членство Украины во Всемирной Торговой Организации (ВТО), требуют ясного и четкого формулирования новых целей и задач региональными экспортерами, а также разработки эффективных способов их реализации.

Цель исследования состоит в определении основных направлений совершенствования организационно-экономического механизма развития экспортной деятельности Харьковского региона.

Объектом исследования является экспортная деятельность Харьковского региона

Предметом исследования являются совокупность организационно – экономических и коммуникационных отношений, возникающих в процессе реализации экспортного потенциала Харьковского региона.

Изложение основного материала исследования. В последние годы мировую хозяйственную систему характеризуют не только